

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.469 van 22 februari 2000
in de zaak A. 86.510/VII-19.385.**

In zake : XXX,
wonende te BRUSSEL,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Congolesse nationaliteit, op 3 september 1999 heeft
ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoer-
legging van de beslissing van de Minister van Binnen-
landse Zaken van 20 augustus 1997 waarbij haar het bevel
wordt gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten,
haar betekend op 3 augustus 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 30 december 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 januari
2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. DE KEUSTER die, loco Advocaat Gh. KIKANGALA NGOIE verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster (vergezeld van haar minderjarig kind), van Congolese nationaliteit, komt in België binnen op 19 augustus 1997 en verklaart zich op dezelfde dag vluchteling. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoekster gebruik van het Frans.

1.2. Op 21 augustus 1997 wordt aan verzoekster de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 20 augustus 1997 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten betekend.

1.3. Op 3 september 1997 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verder onderzoek van de asielaanvraag van betrokkene noodzakelijk is.

1.4. Op 23 december 1998 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoekster een beslissing tot weigering van

erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Deze beslissing wordt aan verzoekster betekend op 24 december 1998.

1.5. Op 15 juni 1999 weigert de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen aan betrokkene de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.6. Op 3 augustus 1999 wordt aan verzoekster de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken waarbij haar het bevel wordt gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten betekend.

1.7. Dit is de bestreden beslissing.

1.8. De motivering van de beslissing luidt als volgt :

"Verblijft langer in het Rijk dan de in artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat (zij) deze termijn niet overschreden heeft (Wet 15.12.80 - art. 7, al. 1, 2/). Werd niet erkend als vluchteling (K.B. van 8 oktober 1981 - art. 77)".

2.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van het artikel 57/20, alinea 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de

toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de artikelen 19 en 20 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van 18 juli 1966, doordat de bestreden beslissing in het Nederlands werd betekend terwijl verzoekster in haar betrekkingen met de administratie steeds de Franse taal heeft gebruikt; dat derhalve een voorschrift van openbare orde is geschonden;

2.1.2. Overwegende dat een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten een politiemaatregel is en derhalve geen 'akte' is waaromtrent verzoekster als particulier het gebruik van een bepaalde taal kan eisen; dat de bestreden beslissing immers niet het gevolg is van één of andere aanvraag van verzoekster, maar een ambtshalve politiemaatregel, die werd genomen op basis van de niet door verzoekster betwiste vaststelling dat zij op het grondgebied verbleef zonder te beschikken over de daartoe vereiste documenten; dat de door verzoekster aangevoerde wetsbepalingen in casu niet van toepassing lijken, zodat het eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoekster in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens van 4 november 1950, doordat de weigeringsbeslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen werd genomen na een hoorzitting waaraan verzoekster niet heeft kunnen deelnemen wegens redenen van overmacht, zodat het principe van het openbaar en tegensprekelijk debat is geschonden;

2.2.2. Overwegende dat het middel gericht is tegen een beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, dat een jurisdictioneel orgaan is waarvan

de beslissingen geacht moeten worden met de wet overeen te stemmen zolang deze niet door de Raad van State werden vernietigd; dat verzoekster de aangevoerde schending van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens niet richt tegen de bestreden beslissing en de motieven hiervan niet aanvecht; dat derhalve het middel niet dienstig kan worden aangevoerd;

3. Overwegende dat dienvolgens niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig februari tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.